

Catt tel šims

Piti teiðlem ša picabbeš

Ayn ma int, tattirjca pitfatted

Cintak, ll-eħlak u ll-ulatak

Fi lli-sħune telli mpratak

E java u pittistantrak

I-yawm tvaħħar kanliħa ħarkak

ša pitcótt il-šims u má pant il-sala

lá ttavel, na ħarís, prin ši vešex tejfí fi pala

Tħalset mil šalca kullon

Kasret, tcaðpet amma má piħkullon

I-Rabbi pkyakšaxħa pkyatia ruħ

uv ie ma kalpa pitsíl paħħúr

Umma e kécete piħkapel caleħa

Pitrí tatsacita, amma e šexa

jarret il-kursí jump illi-skalí

E saca tel pateremí

Xattet slipa u piðkyet tatsalli

Pitfikon kullon má pitħalli

I-jawza, ll-eħla, l-nes tel deca

ma l-catt tel šims pijú para

Men ma kan , intsán, ħeván

Citšán, jicán ya ciryán

Akke rat il-Rabbi u saváħ

Ma l-catt tel šims teylaku strax

Η δύση του Ήλιου

Ξεκίνησε να σκοτεινιάζει , βραδιάζει

Όπου και να είσαι γυρεύεις να επιστρέψεις

Σπίτι σου, στους γονείς σου , στα παιδιά σου

Στην ζεστασιά της συζύγου σου

Είναι σπίτι και σε περιμένει

Σήμερα όλη μέρα είχε την έγνοια σου

Δύει ο Ήλιος και δεν φάνηκες στον εσπερινό

Μην αργείς, να χαρείς, πριν κάτι κακό να έρθει στο μυαλό της

Τελείωσε από όλες τις δουλειές της

Κουράστηκε, βασανίστηκε αλλά δεν τους λείπει

Ο Θεός την βλέπει της δίνει ψυχή

Και αυτή με την καρδιά της βγάζει κάπνισμα

Η μητέρα της κάθεται και την βλέπει

Θέλει να την βοηθήσει αλλά είναι γριά

Τράβησε το σκαμνί κοντά στο σκαλί

Είναι η ώρα της πατερεμής (ροδαρίου)

Έβαλε το σταυρό της και ξεκίνησε να προσεύχεται

Τους θυμάται όλους δεν τους αφήνει

Τον σύζυγο της, τους γονείς της, τους ανθρώπους του χωριού

Με τη δύση του Ήλιου έρχονται συντροφιά

Όποιος και να είναι , άνθρωπος, ζώο

Διψασμένος, πεινασμένος ή γυμνός

Έτσι θέλησε ο Θεός και τον έκανε

Με τη δύση του Ήλιου να βρουν ξεκούραση

Kşaca l-sama ta pkyxmara
l-cayár řa pisuru jampra
exen – exen lli-ntjum pipanu
ta tvaççar kanu ceypín
men pkyácaref ayn kanu?

Sop il-liva caynak řlaç
řa pkytçaltu l-řims u l-paçr
Aş ma vijcak yawm tattintsi
Açóst il-Liθrati cottu teintfi

l-δawm tel řims ta e reyçe tatcótt
çost kálipna pkyislaç tançótt
tesúr ftile ta má ttatintfi
tesúr řamca ta má ttatisli

Aða ll-oçt ta pitcótt il-řims
Ta yawm o reç tesúr ims
U prin illi-ççar teilpes sut
Ya Rabbi, akke saca pri tamút

Tel Antoni Peppi Skullo

Δες τον ουρανό που κοκκινίζει
Τα σύννεφα που γίνονται όπως το κάρβουνο
Ένα- ένα τα αστέρια φαίνονται
Που όλη μέρα απουσίαζαν
Ποιος ξέρει που ήταν ?

Προς τα δυτικά ρίξε το μάτι σου
Σχεδόν ενώνονται ο Ήλιος με τη θάλασσα
Ότι σε πόνεσε σήμερα να το ξεχάσεις
Μέσα στο λιθράτη ρίξε το να σβήσει

Το φως του Ήλιου που πηγαίνει να δύσει
Μέσα στην καρδιά μας πρέπει να βάλουμε
Να γίνει φυτίλι που δεν σβήνει
Να γίνει κεριό που δεν λιώνει

Αυτή την ώρα που δύει ο Ήλιος
Που το σήμερα πηγαίνει να γίνει χθες
Και πριν η μέρα φορέσει μαύρα
Θεέ μου έτσι ώρα θέλω να πεθάνω

Του Αντώνη Πεππή Σκούλλου